

אדם כי תפקדו ותחזרו מעט מלאהיהם, דיבבת ליה כל גנזי שמי, וכל מפתחן דיליה בידיה, ואשלטיה בכל דיליה, בגונא דמלפָא דאמר לויוסף (בראשית מא ט) רק הפסא אגדל ממה.

אמר ליה זהה עז"א ועזאל' הוו אלין, אמר ליה זהה אחראין הו מתפנשין עמיה, אמר ליה רבי אלעזר וזה קודשא בריך הוא עד דאתנייען בחילין דיליה לא היה עביד לאדם, דאמר נעשה אדם, אמר ליה לאולפָא דרץ ארץ לבני נשא, דעתך רבך עצה מזעיר מניה, ולא עוד אלא רוזא אחרא אית הכא, למלא דהוה ליה שליחא מהימנא, והוה בעי למיחב ליה אגריה, אמר לחילוי אני בענא לשלוּתאה הא שליחא דילוי עלייכו, בגין דהוא מהימנא, אי אית מאן דידע ביה מלאה אחרא יימא, בזמנא דלא אשכח מקררגא עליה, אמר נעשה אדם.

וthon נעשה אדם, בגין אדם דיעבד פקודי אוורייתא, וישתדל באורייתא, לעבדה ולשמרה, ויהא ליה אגרא טבא, ושולטנו עלייכו, ורק איהו (ישעה ס כא) נוצר מטעי מעשה ידי להתפאר, דהא מלacky עלאי אף על גב דאיןון גבורין כה עושי דברו, לא עבדי גבורה בפוחנן דקודשא בריך הוא, דאיןון פלחין בהכרח, ולית לון ערובה דבשרה וכיара בישא, בגין דא נעשה אדם, וישלוּט בכו, הדא הוא דכתיב (בראשית א כא) וירדו.

ברגת הים ובעוף השמי וಗומר.

וthon נעשה אדם אנה יהיב ביה נשמטה, דכתיב בצלמיינו, וכ כתיב (תחלים לט א) אך בצלם יתהלך איש, ואthon יהבו ביה רוחא ונפשא, וארעא ארבע יסודין, וידמה לכלא עלאין ותתאיין, ומה קרעינא דלהוי שליט וממנא עלייכו, אצדיקו דינא דילי, ויהא ברעו דלכון, דאנא אשרי שמי עלייה, וחותמא דילי בידיה, דายה חותם הקנית, מלacky דסטרה ימינה ברכו ליה, ואמריו נעשה ונשמע, הדא הוא דכתיב (שם קג ט) ברכו יהו"ה מלacky גברי כה עשי דברו לשם בקהל דברו, ורק מטרו"ן, לקבליה יוסף למתפָא, ובו אחראין דהו שנאי ליה ואמריו (שם ח ח) מה אנו ש כי תזקְרנו, בגין דא ויבא יוסף את דבתם רעה, ויישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלוּם, ולאו דאיןון אלין עז"א ועזאל' לאו אינון אחראין דאתפנשו (ס"א ראתבללו) עמהון.

(אמר המניה והמצאות בס"א וטוב לשומו כאן).

דבר אחר (בראשית ה א) זה ספר תולדות אדם וכו', זה תריין עשר אנפין, דאתמר בהון (יחזקאל א י) ופני אריה אל הימין לארבעתם, ופני שור וגומר, ופני נשר וגומר, ביום בראש אלהיהם אדם חיה וביבאה,